

τούσε όλη
ς.

Ζούσε κάποτε μια

ενάρετη και αγία γυναίκα, η οποία κοινωνούσε κάθε Κυριακή με ευλάβεια και ταπείνωση. Το θαυμαστό ήταν ότι μετά την χάριν της αγίας αυτής Μεταλήψεως ήτο υγιής όλη την εβδομάδα, χωρίς καθόλου να δοκιμάζει τροφή επίγεια, παρά μόνον την αγία Αναφορά.

Κάποιος ενορίτης, ανέφερε το θαύμα στον επίσκοπο κι αυτός του ζήτησε να της δώσει να φάει απλό άρτο, για να δουν αν από τη Θεία Χάρις είχε τόσο μεγάλη

βοήθεια ή από φαντασία και πλάνη του δαίμονα.

Η γυναίκα έφαγε τον άρτο, νομίζοντας ότι είναι σώμα Κυριακό, όπως τις άλλες φορές και μόλις επέστρεψε στην οικία της, πείνασε τόσο πολύ που δεν κατάφερε να κρατήσει νηστεία. Πήγε τότε στον Πνευματικό και είπε ότι για τις αμαρτίες της, ο Θεός της στέρησε την προτέρα Χάρη κι έτσι δεν μπορούσε να κάμει νηστεία ούτε μια ώρα.

Μόλις πληροφορήθηκε αυτά ο Επίσκοπος, την κοινωνήσε τον άγιο Άρτο και ευθύς εξαφανίστηκε η πείνα και κάθε ανάγκη του σώματος.

Έτσι έγινε φανερό ότι με την χάριν της Θείας Κοινωνίας φυλάγονταν όλη την εβδομάδα χωρίς να φάει τίποτε, και πλέον δεν την εμπόδιζε ο Αρχιερέας από την Θεία Μετάληψη.

ΑΓΑΠΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ, ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ 1851, σ. 198.

Πηγή: amartolon-sotiria.blogspot.ca